

บทที่ 3

นโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์

3.1 วิวัฒนาการในการอำนวยการสินเชื่อเพื่อการเกษตรของธนาคารพาณิชย์

ธนาคารพาณิชย์ เป็นสถาบันการเงินหลักที่ได้มีการระดมเงินออมจากประชาชนและนำมาบริหารโดยการอำนวยการสินเชื่อเพื่อให้เกิดผลตอบแทน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการอำนวยการสินเชื่อแบ่งเป็น

1. การอำนวยการสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์
2. การอำนวยการสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค

การอำนวยการสินเชื่อประเภทต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนเงินทุนให้แก่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ที่สำคัญของประเทศ ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีการพัฒนาขึ้น และการอำนวยการสินเชื่อแก่ภาคการเกษตร เป็นนโยบายหนึ่งของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนที่ใหญ่ที่สุดได้อำนวยการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือภาคการเกษตรในด้านเงินทุน โดยนโยบายดังกล่าวได้ประกาศใช้ตั้งแต่ปี 2518 เป็นต้นมา

ที่ผ่านมารธนาคารพาณิชย์ก็มีการอำนวยการสินเชื่อแก่ภาคการเกษตรอยู่แล้วก่อนที่จะมีนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถที่จะพิจารณาการอำนวยการสินเชื่อเพื่อการเกษตร ออกได้เป็น 2 ช่วง (เพลินพิศ, 2533 : 7 – 15) ดังนี้

3.1.1 ช่วงที่ 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2459 – 2517 ก่อนมีนโยบายสินเชื่อเพื่อการเกษตร

ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยได้เริ่มให้สินเชื่อแก่เกษตรกรเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2459 โดย ธนาคารสยามกัมมาจล จำกัด ได้ให้แก่สหกรณ์วัดจันทร์กู้โดยไม่จำกัดการกู้ยืมเป็นวงเงิน 300,000.- บาท ระยะเวลา 5 ปี และเมื่อธนาคารเพื่อการสหกรณ์เปิดดำเนินการในปี 2490 สหกรณ์วัดจันทร์ก็ได้เลิกกู้จากธนาคารพาณิชย์ไป และในช่วงปี 2490 – 2505 ไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีธนาคารพาณิชย์ใดให้เกษตรกรกู้ในระยะนี้

ต่อมาปี 2506 ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ได้เริ่มให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรเป็นครั้งแรกและนำวิธีการให้สินเชื่อในรูปแบบโครงการ (Project – Lending) มาใช้ ซึ่งเป็นการให้สินเชื่อที่มีการกำกับและแนะนำ เป็นสินเชื่อการเกษตรแบบกลุ่ม และไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันแต่ให้บุคคลในกลุ่มร่วมค้ำประกันกันเอง นอกจากนั้นยังมีการชักจูงบริษัทเอกชนเข้าร่วมโครงการด้วย โดยให้จัดหาวัสดุอุปกรณ์การเกษตร เครื่องมือเครื่องใช้ สร้างโรงเรือน และรับจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น เพื่อให้เกษตรกรมีความมั่นใจในการลงทุนและธนาคารก็เกิดความเชื่อมั่นว่าจะได้รับการ

ชำระหนี้คืนจากเกษตรกร ต่อมาเมื่อมีการก่อตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขึ้น ในปี พ.ศ. 2509 ได้นำวิธีการอำนวยความสะดวกแบบกลุ่มไปใช้จนกระทั่งปี 2517 และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรก็ถือเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทที่สำคัญในการอำนวยความสะดวกเพื่อการเกษตรมากกว่าธนาคารพาณิชย์

ต่อมาในปี 2510 มีธนาคารพาณิชย์ไทยอีก 4 ธนาคาร (ยกเว้น ธนาคารกรุงเทพ จำกัด) ได้เริ่มให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรบ้าง ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงศรีอยุธยา และธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ เนื่องจากได้รับการขอร้องจากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท (ร.พ.ช.) ให้ปล่อยสินเชื่อเพื่อการเกษตร ภายใต้โครงการธุรกิจเศรษฐกิจชนบทที่อยู่ในเขตแทรกซึมของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ แต่การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ร่วมกับ ร.พ.ช. ครั้งนี้ประสบความสำเร็จอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากการดำเนินงานและการติดตามผลมีปัญหามากมาย มีหนี้ค้างชำระสูง ทั้งนี้ด้วยสาเหตุที่ว่าเจ้าหน้าที่ธนาคารพาณิชย์ไม่ได้เข้าไปดำเนินการปล่อยสินเชื่อโดยตรง แต่จะเป็นการอนุมัติสินเชื่อโดยผ่านการคัดเลือกมาจาก ร.พ.ช. แล้ว และมีการดำเนินงานโดย ร.พ.ช.เกือบทั้งสิ้น ดังนั้นจึงทำให้การดำเนินการไม่คล่องตัวเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว

3.1.2 ช่วงที่ 2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 – 2538 เริ่มใช้นโยบายสินเชื่อเพื่อการเกษตรของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยแยกพิจารณาเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1) ระยะปี พ.ศ. 2518 – 2529 เริ่มใช้นโยบายสินเชื่อเกษตร

การที่ธนาคารพาณิชย์ได้มีการขยายสินเชื่อเพื่อการเกษตรเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ปี 2518 เป็นต้นมา ไม่ได้เกิดจากความตั้งใจของธนาคารพาณิชย์เอง แต่เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายสินเชื่อการเกษตรของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเริ่มในปี 2518 เมื่อ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช หัวหน้าพรรคกิจสังคมได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และนโยบายเศรษฐกิจของพรรคในขณะนั้นคือ โครงการผันเงินสู่ชนบท โดยพยายามที่จะผลักดันให้มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากภาคเอกชน โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์สู่ภาคชนบทมากขึ้น ซึ่งนโยบายนี้มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีปริมาณเงินสนับสนุนภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ
2. เพื่อให้เกษตรกรได้รับเงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยที่พอสมควร ซึ่งจะช่วยลดการพึ่งพาตลาดเงินนอกระบบซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยที่สูงมาก
3. เพื่อให้มีการกระจายสินเชื่อไปยังเกษตรกรรายย่อยให้ทั่วถึงมากที่สุด

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดวิธีการดำเนินการเพื่อเร่งขยายการให้สินเชื่อภาคเกษตรด้วยมาตรการที่สำคัญ 2 ประการดังนี้

1. กำหนดเป็นเงื่อนไขให้ธนาคารพาณิชย์ที่จะเปิดดำเนินการใหม่ในเขตอำเภอรอบนอกต้องให้สินเชื่อก่อนแก่บุคคลในท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของเงินฝากและในจำนวนนี้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเงินฝากต้องเป็นสินเชื่อเพื่อการเกษตรในกรณีที่สามารถให้สินเชื่อครบตามเงื่อนไข ต้องนำส่วนที่ต่ำกว่าเงื่อนไขไปฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย โดยไม่ได้รับดอกเบี้ย หรือซื้อพันธบัตรรัฐบาล หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ 4.5 เท่าของจำนวนที่ต่ำกว่าเงื่อนไข และต่อมามาตรการนี้ได้ถูกยกเลิกไปในปี 2533 เมื่อประเทศได้มีการเปิดเสรีทางการเงิน ธนาคารพาณิชย์ก็สามารถเปิดสาขาได้อย่างเสรี

2. กำหนดเป็นนโยบายสินเชื่อเพื่อการเกษตร โดยจัดสรรสินเชื่อเพื่อการเกษตรให้กับธนาคารพาณิชย์โดยจะต้องเพิ่มจำนวนเงินเป้าหมายขึ้นทุกปี โดยกำหนดให้ในปี 2518 จำนวนเงินเป้าหมายที่ถูกกำหนดโดยกระทรวงการคลังให้เท่ากับร้อยละ 5 ของยอดเงินให้กู้ยืมเมื่อสิ้นปี 2517 และต่อมาปี 2519 กระทรวงการคลังได้โอนหน้าที่นี้ให้กับธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนด โดยในปี 2519 พิจารณาคิดเป็นร้อยละของยอดเงินฝากในปีที่ผ่านมาแล้วเป็นเกณฑ์แทนที่จะคิดเป็นร้อยละของเงินให้กู้ยืมของปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานความคิดที่ว่าปริมาณเงินที่ระดมได้ในระบบควรถูกจัดสรรให้กลับไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่จำเป็นบ้าง ดังนั้นเป้าหมายปี 2519 เท่ากับร้อยละ 7 ของยอดเงินฝากในปี 2518 และได้วางแผนไว้ว่าจะให้เป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ต่อปี คือร้อยละ 9, 11, 13, ในปี 2520, 2521, 2522 ตามลำดับ และนับตั้งแต่ปี 2522 ถึง 2529 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ดำรงเป้าหมายสินเชื่อเพื่อการเกษตรอยู่ที่ร้อยละ 13 ของยอดเงินฝากในปีที่ผ่านมา กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด จะต้องนำเงินส่วนที่ต่ำกว่าเป้าหมายไปฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อให้ดำเนินการปล่อยสินเชื่อเพื่อการเกษตรแทน โดยจะให้ผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเท่ากับเงินฝากประจำ 1 ปี

2) ระยะเวลาปี พ.ศ. 2530 – 2538 มีการปรับปรุงนโยบายสินเชื่อเพื่อการเกษตร เปลี่ยนชื่อเป็น สินเชื่อผู้ชนบท

ที่ผ่านมารธนาคารพาณิชย์ประสบปัญหาในการอำนวยความสะดวกสินเชื่อเพื่อการเกษตรตามนโยบายดังกล่าวทั้งนี้เนื่องจาก สภาวะเศรษฐกิจการเกษตรไม่เอื้ออำนวย การเกษตรเริ่มลดความสำคัญลง และเกษตรกรไม่มีอาชีพเกษตรแต่เพียงอย่างเดียว ธนาคารแห่งประเทศไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า หากมีการกำหนดเป้าหมายไว้เช่นเดิม ก็จะทำให้ยอดสินเชื่อห่างจากเป้าหมายมากขึ้นทุกปี ดังนั้นเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้ดำเนินการปรับปรุงนโยบายสินเชื่อเพื่อการเกษตรให้เหมาะสมและอำนวยความสะดวกแก่การพัฒนาภาคเกษตร

และชนบทให้กว้างขวางขึ้น มีการยอมให้ส่วนหนึ่งของเป้าหมายเป็นสินเชื่อเพื่อการตลาดผลิตผล เกษตรได้ และเปลี่ยนชื่อเป็น “นโยบายสินเชื่อสู่ชนบท” ในปี 2530

ในการปรับปรุงนโยบายดังกล่าว ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดเพิ่มสัดส่วน การให้สินเชื่อในภาคบังคับจากที่กำหนดไว้เดิมร้อยละ 13 เป็นร้อยละ 20 ของยอดเงินฝากเมื่อสิ้น ปีก่อน โดยในจำนวนที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 14 ของยอดเงินฝากจะต้องให้สินเชื่อแก่กลุ่มเป้าหมายเดิม คือ เกษตรและกลุ่มเป้าหมายใหม่ต่าง ๆ ส่วนที่เหลืออีกไม่เกินร้อยละ 6 กำหนดให้เป็นสินเชื่อเพื่อ ธุรกิจการเกษตร ซึ่งให้นับโรงสีข้าวเพิ่มเติมเป็นกลุ่มเป้าหมาย

การกำหนดเป้าหมายสินเชื่อสู่ชนบทให้มีสัดส่วนที่สูงขึ้นนั้น นอกจากจะเป็นการ บังคับให้ธนาคารพาณิชย์เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามนโยบายของรัฐ มากขึ้น ธนาคารพาณิชย์เอง ในการขยายคำสั่งความสินเชื่อสู่ชนบทให้ครอบคลุมถึงเป้าหมายต่าง ๆ เพิ่มเติมนั้นก็เท่ากับเพิ่มความคล่องตัวให้ธนาคารพาณิชย์ ที่จะสามารถตอบสนองนโยบายของทาง การได้ตามความถนัดของแต่ละธนาคารจะได้มากยิ่งขึ้นด้วย

นอกจากกลุ่มเป้าหมายดั้งเดิมในนโยบายสินเชื่อเพื่อการเกษตร คือ เกษตรกร และ ธุรกิจการเกษตรแล้ว ตามนโยบายสินเชื่อสู่ชนบท ธนาคารแห่งประเทศไทยได้พิจารณาให้นับกลุ่ม เป้าหมายใหม่ไว้ในส่วนร้อยละ 14 ของยอดเงินฝากเพิ่มเติมในแต่ละปี ดังนี้

ปี พ.ศ.	กลุ่มเป้าหมาย	เหตุผล
2530	อุตสาหกรรมขนาดย่อมในส่วน ภูมิภาค	มีศักยภาพสูงในการเพิ่มมูลค่าผลิตผลด้วย การแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร
2532	สหกรณ์ออมทรัพย์และเครดิต ยูเนียน	เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาของกลุ่มประชาชนที่ มีฐานะยากจน และมีรายได้น้อยและลดการ ฟังพาเงินนอกระบบของคนกลุ่มนี้ ตาม นโยบายของทางการด้วยการให้ได้รับสิน เชื้อจากการธนาคารพาณิชย์มากขึ้น
2532	ผู้เดินทางไปทำงานในต่าง ประเทศ	ช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัว แรงงานที่ไปทำงานในต่างประเทศซึ่งส่วน ใหญ่เป็นเกษตรกรในชนบท
2533	กิจการเหมืองแร่รายย่อยใน ส่วนภูมิภาค	เหตุผลเดียวกับอุตสาหกรรมขนาดย่อมใน ส่วนภูมิภาค

- 2534 การค้าส่งผลิตผลทางการ
กสิกรรม เพื่อเป็นฐานรองรับภาคเกษตรให้เกษตรกร
มีตลาดที่แน่นอนและรายได้ที่มั่นคงกว่าเดิม
มีผลให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกร โดย
รวมดีขึ้น
- นิกมอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค เพื่อสนองความต้องการของนักลงทุนที่มี
ปัญหาเรื่องสถานที่ตั้งโรงงาน
- 2535 อาชีพรองของเกษตรกร เพื่อช่วยเสริมรายได้ของครัวเรือนเกษตรกร
ที่ประกอบอาชีพอื่น เช่น การทอผ้า จักสาน
ซึ่งจะช่วยยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของ
ประชาชนในท้องถิ่นชนบทได้
- การค้าส่งผลิตผลทางการเกษตร ปรับปรุงจากรายการ“การค้าส่งผลิตผลทาง
การกสิกรรม” ให้ครอบคลุมการค้าผลิตผล
ทางการเกษตรขึ้นด้วยคือ การประมง และ
การเลี้ยงสัตว์
- การส่งออกผลิตผลทางการ เพื่อสนับสนุนภาคเอกชนให้ได้ครบวงจรทั้ง
เกษตร ด้านการผลิต การตลาดในประเทศ และการ
ค้าระหว่างประเทศ
- 2536 อุตสาหกรรมการผลิต เหมือง
แร่ กิจการสาธารณูปโภค
สถานศึกษา สถานพยาบาล
การจัดการที่อยู่อาศัยในส่วนภูมิภาค
ภาค
มุ่งใจภาคเอกชนให้ไปตั้งโรงงานในต่าง
จังหวัดมากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนธุรกรรมที่
จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน ของประชาชนที่
ต้องการออกไปจากกรุงเทพฯ และที่อาศัย
อยู่ในชนบทอยู่แล้ว

นอกจากนี้ได้มีการพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์การถอนเงินฝากที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรใหม่ โดยธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อส่วนบุคคลได้เกินเป้าหมายที่กำหนดแล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทย อนุญาตให้ถอนเงินฝากได้ไม่เกินเป้าหมายของปีนั้น ภายในปีถัดไป (เดิมกำหนดให้ถอนคืนได้เมื่อผลปฏิบัติในปี ปัจจุบันต้องสูงกว่าเป้าหมายของปีถัดไป)

3.2 นโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์

3.2.1 ความเป็นมา

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมินค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2541 มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีการเบื้องต้นที่สถาบันการเงินพึงปฏิบัติในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยสนับสนุนให้สถาบันการเงินมีการกำหนดนโยบาย วิธีการ และขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ได้มีมติเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2541 ได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (คปน.) ขึ้นโดยธนาคาร ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2541 โดยมีผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นประธาน นายศิวะพร ทรรทรานนท์เป็นรองประธาน ประธานสมาคมธนาคารไทย สมาคมธนาคารต่างชาติ สมาคมบริษัทเงินทุน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ โดยคณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างเอกชนและสถาบันการเงินเกิดผลโดยเร็ว

คปน. ได้ตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ขึ้น โดยมีนายศิวะพร ทรรทรานนท์ เป็นประธาน ผู้แทนจากสมาคมธนาคารไทย สมาคมธนาคารต่างชาติ สมาคมบริษัทเงินทุน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการติดตามการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในรายละเอียด

คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน ได้มีมติ เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2541 ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จังหวัดโดยใช้กลไก กรอ.จังหวัด และมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการภายใต้การสนับสนุนของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งธนาคารได้มอบหมายให้สำนักงานภาคของธนาคารให้การสนับสนุนแก่จังหวัดในเขตความดูแลของสำนักงานภาค ส่วนจังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในความดูแลของสำนักงานภาค สำนักงานใหญ่จะเป็นผู้ให้การสนับสนุน

การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกข้อบังคับตั้งสำนักงานคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (สปน.) เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2541 โดยจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานหนึ่งในธนาคาร ขึ้นตรงต่อผู้ว่าการ ทำงานตามที่ คปน. และคณะอนุกรรมการฯ มอบหมายเพื่อทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์ ติดตาม เสนอแนะ วางแนวทางเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และเป็นตัวกลางในการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยมี ร้อยตรียอดชาย ชูศรี เป็นผู้อำนวยการ สปน. สปน. มีอัตรากำลังทั้งสิ้น 87 อัตรา แบ่งเป็น 2 สายงาน คือ

1) สายปฏิบัติการ มีทั้งสิ้น 8 ทีม โดยในแต่ละทีมจะประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักฯ 1 อัตรา ผู้บริหาร 1 อัตรา และผู้วิเคราะห์อีก 6 อัตรา ทำหน้าที่ติดตามดูแลการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกค้าที่เป็นเป้าหมายที่อยู่ในความดูแลของ คปน.

2) สายเลขานุการและแผนงานประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักฯ 1 อัตรา ผู้บริหาร 2 อัตรา ผู้วิเคราะห์ 12 อัตรา และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอีก 4 อัตรา ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูล เพื่อจัดเตรียมวาระการประชุม คปน. และอนุกรรมการฯ จัดทำสรุปความคืบหน้าในการดำเนินการ และจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อเผยแพร่ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เสนอวาระเข้าสู่การประชุมคณะรัฐมนตรีด้วยนโยบายเศรษฐกิจ ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการออกมาตรการสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

3.2.2 การดำเนินการของคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

คปน. ได้ให้ความเห็นชอบกรอบหลักการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ขึ้น (Framework of Corporate Debt Restructuring in Thailand) ซึ่งเป็นหลักการที่สมาคมธนาคารไทย สมาคมธนาคารต่างชาติ สมาคมบริษัทเงินทุน สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมกันจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบของการเจรจาระหว่างเจ้าหนี้ที่เป็นกิจการขนาดใหญ่ ที่มีเจ้าหนี้ที่เกี่ยวข้องหลายราย หลักการดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักปฏิบัติที่ที่ยอมรับทั่วไป และอาศัยความสมัครใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยประธานสมาคมเจ้าหนี้และลูกหนี้ ทั้ง 5 สมาคม ได้ลงนามรับรองหลักการดังกล่าวเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2542

การดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ประกอบไปด้วย

3.2.2.1 ทำการคัดเลือกลูกหนี้กลุ่มเป้าหมาย

ในขั้นต้น คปน. ได้อนุมัติรายชื่อลูกหนี้เป้าหมาย 200 ราย 351 บริษัทซึ่งมีมูลหนี้คงค้างทั้งสิ้น 676,742 ล้านบาท เป็นกลุ่มลูกหนี้เป้าหมายที่ คปน. จะเร่งรัดส่งเสริมให้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำเร็จโดยเร็ว และเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2542 คปน. ได้อนุมัติรายชื่อลูกหนี้เป้าหมายกลุ่มที่สองโดยพิจารณาจากลูกหนี้ที่มียอดคงค้างตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป โดยในขั้นต้นคัดเลือก

จากลูกหนี้ที่มียอดคงค้างตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป โดยในขั้นต้นคัดเลือกจากลูกหนี้ที่มียอดคงค้างตั้งแต่ 1,000 ล้านบาท ขึ้นไปก่อนกลุ่มหนึ่ง และลูกหนี้ที่สมาคมเจ้าหนี้และสมาคมลูกหนี้เสนอมา รวมทั้งลูกหนี้ที่แสดงความประสงค์จะปรับปรุงโครงสร้างหนี้ด้วย รวมทั้งสิ้น 316 บริษัท เป็นมูลหนี้รวม 805,621 ล้านบาท (ภายหลังเพิ่มบริษัทในเครืออีก 35 บริษัท มูลหนี้ รวม 17,879 ล้านบาท) ซึ่งเมื่อรวมกับลูกหนี้กลุ่มเป้าหมายเดิม 351 บริษัท จะเป็นลูกหนี้ในกลุ่มเป้าหมายที่ คปน. ต้องติดตามรวม 702 บริษัท รวมเป็นมูลหนี้ 1,500, 242 ล้านบาท

นอกจากนั้น คปน. ได้อนุมัติรายชื่อลูกหนี้เป้าหมายเพิ่มเติมอีก 1,074 บริษัท มูลหนี้เบื้องต้นประมาณ 658,000 ล้านบาท โดยคัดเลือกจากลูกหนี้จัดชั้นที่มีมูลหนี้ 100 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งต่อมาได้มีการคัดเลือกจากลูกหนี้จัดชั้นที่มีมูลหนี้ 50 ล้านบาทขึ้นไปอีกจำนวน 900 บริษัท มูลหนี้ประมาณ 120,000 ล้านบาท ดังนั้นขณะนี้จึงมีกลุ่มลูกหนี้เป้าหมายที่อยู่ในความดูแลของ คปน. จำนวนรวมทั้งสิ้น 2,700 บริษัท เป็นมูลหนี้เบื้องต้นประมาณ 2.2 ล้านบาท

3.2.2.2 มาตรการสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

คปน. ได้ประสานงานกับกรมสรรพากร กรมที่ดิน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางด้านภาษีและค่าธรรมเนียม โดยมาตรการสำคัญที่ดำเนินการสำเร็จแล้วดังนี้

กรมสรรพากร ได้ดำเนินการออกกฎหมายเพื่อสนับสนุนมาตรการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทั้งในส่วนของภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่มภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ สำหรับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยทั้งในส่วนของเจ้าหนี้ที่สถาบันการเงิน และเจ้าหนี้อื่นที่มีใช้สถาบันการเงิน โดยยกเว้นให้สำหรับช่วงเวลา 2 ปี นับตั้งแต่ต้นปี 2541 จนถึงปลายปี 2542

กระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎหมายเพื่อลดหย่อนค่าจดทะเบียนจำนอง อสังหาริมทรัพย์และห้องชุด เหลือร้อยละ 0.01 โดยในส่วนของอสังหาริมทรัพย์มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2541 ถึง 31 ธันวาคม 2542 และในส่วนของห้องชุดมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2542

ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้สถาบันการเงินซื้อหรือมีหุ้นในบริษัทจำกัด เกินอัตราที่กฎหมายกำหนดอันเนื่องมาจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ โดยมีกำหนดระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่ 26 พฤศจิกายน 2541

ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และกิจการวิเทศธนกิจประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อ และให้เช่าซื้อแบบลิสซิ่งอันเนื่องมาจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้

ธนาคารแห่งประเทศไทย อนุญาตให้สถาบันการเงินสามารถตัดจำหน่ายหนี้จัดชั้น
สูญ ลูกหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญที่ได้กินเงินสำรองครบร้อยละ 100 ตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่ง
ประเทศไทยออกจากบัญชีได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักปฏิบัติสากล โดยจะมีผลให้จำนวน NPL ทั้งระบบ
ลดลงได้

การอนุญาตให้สถาบันการเงินเปลี่ยนการจัดชั้นหนี้เป็นปกติได้ทันทีโดยไม่ต้องรอ
เวลา 3 เดือนหรือ 3 งวดการชำระหนี้ สำหรับลูกหนี้ที่ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามเกณฑ์ ธปท. และ
เข้าเงื่อนไข ตามที่กำหนดนอกจากนี้ทางการได้ขยายระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและ
ค่าธรรมเนียมออกไปถึงสิ้นปี 2544

3.2.2.3 ให้มีการจัดทำสัญญาระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ และสัญญาระหว่างเจ้าหนี้
สมาคมธนาคารไทย สมาคมบริษัทเงินทุน และสมาคมธนาคารต่างชาติ ได้ร่วม
กันจัดทำสัญญาขึ้น 2 ฉบับ คือ สัญญาระหว่างลูกหนี้ และเจ้าหนี้ (Debtor-Creditor Agreement)
และสัญญาระหว่างเจ้าหนี้ (Inter-Creditor Agreement) เพื่อเร่งรัดขบวนการปรับปรุงโครงสร้าง
หนี้ ซึ่งคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (คปน.) ได้ให้ความเห็นชอบและเจ้า
หนี้สถาบันการเงินส่วนหนึ่งได้ลงนามในสัญญา เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2542 และวันที่ 23 เมษายน
2542 แล้วนั้น ต่อมาได้มีสถาบันการเงินแจ้งความประสงค์ขอลงนามเพิ่มเติม ทำให้ในขณะนี้เจ้า
หนี้สถาบันการเงินในประเทศและธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทยทั้งหมด ได้ลงนาม
ในสัญญา 2 ฉบับข้างต้นแล้ว 84 ราย ประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ไทย 13 ราย บริษัทเงินทุนและ
บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ 23 ราย สาขาธนาคารต่างชาติ และสำนักงานกิจการวิเทศธุรกิจ 35 ราย
สถาบันการเงินเฉพาะกิจ 2 ราย และสำนักงานตัวแทนธนาคารต่างชาติ 11 ราย สำหรับทางด้านลูก
หนี้กลุ่มเป้าหมาย คปน. ได้กำหนดให้ลูกหนี้กลุ่มแรกลงนามในสัญญาภายในวันที่ 1 มิถุนายน
2542 กลุ่มที่สองกำหนดให้ลงนามภายในวันที่ 12 มิถุนายน 2542

สาระสำคัญของสัญญาระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ (Debtor-Creditor Agreement)
และสัญญาระหว่างเจ้าหนี้ (Inter-Creditor Agreement) สัญญาทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวเป็นสัญญาที่
มีข้อผูกพันระหว่างผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ฝ่ายลูก
หนี้และเจ้าหนี้ร่วมกันแก้ไขปัญหาหนี้ของลูกหนี้ และปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสถาบัน
การเงิน ซึ่งจะทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้กรณีที่มีเจ้าหนี้หลายรายมีขั้นตอนที่ชัดเจนและเกิด
ผลสำเร็จได้เร็วขึ้น และในกรณีที่มีความเห็นที่ขัดแย้งกัน ลูกหนี้และเจ้าหนี้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถ
ร้องขอให้ คปน. แต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ย ในกรณีที่มีข้อขัดแย้งรวมถึงการแต่งตั้งคณะผู้ชี้ขาด และออก
หนังสือตักเตือนหรือสั่งปรับเจ้าหนี้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงตามสัญญาทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว

3.2.2.4 ให้มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

คปน. ได้อนุมัติหลักการบันทึกข้อตกลงในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามที่สมาคมธนาคารไทย และสมาคมบริษัทเงินทุนเสนอมมา เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2542 โดยบันทึกข้อตกลงดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีประสิทธิภาพและนำไปใช้กับลูกหนี้ทั่วประเทศต่อไป โดยเฉพาะลูกหนี้ขนาดกลางและเล็ก และคปน. ได้กำหนดให้สถาบันการเงินเจ้าหนี้เสนอรายชื่อลูกหนี้ที่จะเข้าสู่กระบวนการของบันทึกข้อตกลงทุกเดือนประมาณสถาบันละ 5-20 ราย โดยในครั้งแรกให้เสนอชื่อภายในวันที่ 14 มิถุนายน 2542

สาระสำคัญของบันทึกข้อตกลงในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้สรุปได้ ดังนี้

1. เป็นบันทึกข้อตกลงที่เน้นการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้ขนาดกลางและเล็ก โดยเป็นการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ที่มีธนาคารเจ้าหนี้รายเดียว หรือเป็นการปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับเจ้าหนี้แต่ละราย
2. มีการกำหนดขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มลูกหนี้ เป้าหมายที่จะดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยสถาบันเจ้าหนี้เป็นผู้เสนอรายชื่อลูกหนี้ หรือลูกหนี้สมัครใจจะปรับปรุงโครงสร้างหนี้เอง ซึ่งเมื่อ คปน. ให้ความเห็นชอบรายชื่อลูกหนี้ดังกล่าว ก็จะเข้าสู่กระบวนการของข้อตกลงทันทีเมื่อลูกหนี้ได้ลงนาม
3. มีการกำหนดกรอบระยะเวลาในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่ชัดเจน กล่าวคือ กระบวนการขั้นตอนในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยปกติกำหนดระยะเวลาไว้ไม่เกิน 60 วัน และในกรณีที่ต้องผ่านกระบวนการ โกลด์เกลี้ยจะใช้ระยะเวลาเพิ่มอีก 15 วัน
4. ในกระบวนการโกลด์เกลี้ย ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งในการเจรจา โดยผู้โกลด์เกลี้ยจะมาจากบุคคลที่เป็นกลาง ทำหน้าที่พิจารณาโกลด์เกลี้ย และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
5. ประโยชน์ที่ลูกหนี้จะได้รับจากการเข้าร่วมกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ดังกล่าว จะส่งผลให้ ลูกหนี้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ โดยไม่ต้องคอยหลบหน้าเจ้าหนี้เกี่ยวกับหนี้ที่ผิคนัดย้งบริหารกิจการของตนเองต่อไปได้ มีผู้ร่วมให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และประการสำคัญจะได้ประโยชน์จากการไม่ถูกเรียกดอกเบี้ยในอัตราผิคนัดระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ นอกจากนี้หากเจรจาสำเร็จและดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ รวมทั้งลดค่าธรรมเนียมการโอน การจดทะเบียนจำนอง อสังหาริมทรัพย์และไม่ต้องเสียค่าอากรแสตมป์ด้วย คปน. ได้จัดให้มีการชี้แจงและการสัมมนาเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในธนาคารและภายนอกธนาคารรวมถึงการจัดทำเอกสารเผยแพร่

3.2.2.5 ให้มีการจัดประชุมชี้แจงผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้เกี่ยวข้องของคณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จังหวัดเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชี้แจงและทำความเข้าใจเรื่องการส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จังหวัด และเพื่อให้การดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในส่วนภูมิภาคเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกัน

การจัดประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานของบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินเพื่อให้การดำเนินงานของที่ปรึกษาทางการเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2542

การชี้แจงให้แก่บุคคลภายในธนาคาร ในรายการคุยกัน กันเอง เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรภายในธนาคารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ รวมถึงทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของ สปน.

สปน. โดยการสนับสนุนของธนาคารโลก ได้จัดให้มีการสัมมนาบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินเมื่อวันที่ 26-27 พฤษภาคม 2542 โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น 150 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนบริษัทที่ปรึกษาทางการเงิน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับนโยบายของทางการและเป็นมาตรฐานเดียวกันตลอดจนเป็นการเตรียมการสำหรับการดำเนินการตาม Debtor-creditor Agreement และ Inter-creditor Agreement การจัดตั้งศูนย์ข่าวสารและสารสนเทศเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตั้งแต่วันที่ 22 มีนาคม 2542 เป็นต้นมา เพื่อตอบปัญหาและข้อสงสัยต่าง ๆ รวมถึงสิทธิประโยชน์ และขั้นตอนเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

การรายงานความคืบหน้าในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ต่อหน่วยงานต่าง ๆ เช่น คณะรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน คณะกรรมการติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยเป็นการรายงานตัวเลขความคืบหน้าในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงิน ความคืบหน้าในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกค้าหนี้อาหมายที่อยู่ในความดูแลของ คปน. รวมถึงการดำเนินงานในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

มีการจัดทำแถลงข่าวคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อรายงานความคืบหน้าและการดำเนินการต่าง ๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของ คปน. มาโดยตลอด โดยจะจัดการแถลงข่าวทุกครั้งที่มีการประชุม คปน. เพื่อให้สื่อมวลชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบความคืบหน้าในการดำเนินการ

การจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้แก่สถาบันการเงินต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สิทธิประโยชน์ทางภาษีและค่าธรรมเนียม รวมถึงมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

3.2.2.6 ให้จัดทำเอกสารเผยแพร่ต่าง ๆ ดังนี้

หนังสือสิทธิประโยชน์จากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านเจ้าหนี้และลูกหนี้ ได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สิทธิประโยชน์จากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นต้น

หนังสือลูกหนี้ได้อะไรจากสัญญาระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้และสัญญาระหว่างเจ้าหนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในเนื้อหาของสาระของสัญญาทั้งสองฉบับ รวมถึงให้ทราบถึงบทบาทของตน และประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามสัญญาข้างต้น

แผ่นพับบันทึกข้อตกลงในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในเนื้อหาของฉบับที่ข้อตกลงดังกล่าว รวมถึงให้ทราบถึงบทบาทของตน และประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามบันทึกข้อตกลงข้างต้น นอกจากนี้ยังร่วมกับฝ่ายนโยบายสถาบันการเงินในการพิจารณาคู่มือสิทธิประโยชน์ทางภาษีและค่าธรรมเนียมซึ่งธนาคารโลกได้ให้การสนับสนุนทางการเงินโดยการว่าจ้างบริษัท Pricewaterhouse Coopers เป็นผู้จัดทำ เพื่อเป็นการรวบรวมกฎหมาย คำสั่ง และประกาศต่าง ๆ รวมถึงวิธีการทางบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของสาระและการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาของสาระและการปฏิบัติภายใต้กรอบของกฎหมาย

3.2.2.7 ให้จัดทำระบบฐานข้อมูล

ระบบฐานข้อมูลในการติดตามความคืบหน้าของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ นั้นสามารถแยกเป็น 2 ส่วนได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ระบบฐานข้อมูลในการติดตามความคืบหน้าของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินทั้งระบบ ซึ่งฝ่ายนโยบายสถาบันการเงินจะเป็นผู้ดูแล ฐานข้อมูลดังกล่าวรวบรวมความคืบหน้าจากแบบรายงานที่สถาบันการเงินจัดทำ ข้อมูลที่ติดตามจะเป็นความคืบหน้าในการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่สำเร็จแล้วและที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ โดยสามารถจำแนกได้ตามสถาบันการเงิน ประเภทธุรกิจ รายจังหวัด รวมถึงรายละเอียดของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในแต่ละกรณีที่สำเร็จด้วย

ส่วนที่ 2 ระบบฐานข้อมูลในการติดตามความคืบหน้าของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้เป้าหมายที่อยู่ในความดูแลของ คปน. โดย สปน.เป็นผู้ดูแลระบบฐานข้อมูลดังกล่าว

ซึ่งระบบดังกล่าวออกแบบมาเพื่อติดตามความคืบหน้าในการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้กลุ่มเป้าหมายซึ่งดำเนินการตามสัญญาระหว่างลูกหนี้และและสัญญาระหว่างเจ้าหนี้และติดตามความคืบหน้าของลูกหนี้รายกลางและรายเล็ก ซึ่งต้องดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ปัจจุบันธนาคารมีวิธีปรับปรุงโครงสร้างหนี้ 14 วิธี ดังนี้

1. การผ่อนชำระเงินต้นน้อยกว่าเงื่อนไขช่วงระยะเวลาหนึ่ง
2. การชำระเฉพาะดอกเบี้ยโดยปลอดเงินต้น ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
3. การขยายระยะเวลาชำระเงินต้น
4. การผ่อนดอกเบี้ยค้างให้ทันกำหนดภายในระยะเวลาอันสั้น
5. การลดดอกเบี้ยค้างชำระ
6. การลดอัตราดอกเบี้ย
7. การลดเงินต้นบางส่วน
8. การให้กู้เพิ่ม
9. การชำระเงินต้น ตั้งพักดอกเบี้ย
10. การโอนทรัพย์สินชำระหนี้บางส่วน
11. การแปลงหนี้เป็นทุน
12. การยกเลิกสินเชื่อโดยขอลดดอกเบี้ยบางส่วน
13. การยกเลิกสินเชื่อโดยขอลดดอกเบี้ยและหรือลดเงินต้นบางส่วน
14. การโอนทรัพย์สินประกันชำระหนี้

ซึ่งรายละเอียดแต่ละวิธีซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 และการจะเลือกวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้วิธีใดนั้น พิจารณาจากความสามารถในการผ่อนชำระหนี้คืนของลูกหนี้และธนาคารเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด เป็นประเด็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อที่จะให้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ประสบผลสำเร็จ